

Jakub Rene Kosik

17 albumów. Blisko trzy dekady na scenie. Od klubowego undergroundu po elektronikę o orkiestrowym rozmachu.

Jakub Rene Kosik – JRK – od blisko trzech dekad łączy energię klubowego undergroundu z rozmachem produkcji wykraczających poza parkiet. Producent, kompozytor, DJ i artysta live-act, aktywny od 1997 roku, ma na koncie 17 albumów oraz setki singli i innych wydawnictw. Od acidowych początków, przez deep house i techno, po elektronikę spotykającą się z głosem i orkiestrą: jego dorobek pokazuje, jak daleko może sięgać język muzyki klubowej.

Jego historia zaczęła się przed debiutem scenicznym: jako ośmiolatek komponował na Amidze w programie Noise Tracker. Samodzielnie tworzył również sample, korzystając z domowej konstrukcji samplera. Pierwsza publikacja przysłała jeszcze w dzieciństwie: w 1994 roku – roku jego jedenastych urodzin – materiał JRK znalazł się na CDPL, płycie CD-ROM dla użytkowników Amigi wydanej przez Almathera. Jego sample trafiały później do modułów muzycznych rozpowszechnianych na „Dźwiękach i Modułach” wydawnictwa ExE oraz w międzynarodowym archiwum Aminet. To początki dorobku wydawniczego poprzedzające zarówno debiut sceniczny, jak i pierwszy autorski album.

W 1997 roku, mając czternaście lat, zagrał pierwszy live-act we wrocławskim klubie Liverpool. Rok później ukazał się „Meadow 303”, osiem utworów zbudowanych wokół acidowego brzmienia. „Live Acid Sessions” z 2000 roku dokumentowało kolejną fazę rozwoju – muzykę powstającą zarówno w studiu, jak i podczas występów. Instrument, eksperyment i bezpośredni kontakt z publicznością od początku wyznaczały jego drogę.

Jego produkcje zwróciły uwagę Mousse T., Terry’ego Lee Browna Jr. i The Timewritera. Mousse T. wydał „Feel So Good”, nagrane z Groovelikerem, na limitowanym winylu Peppermint Jam / ProgCity. Projekt Lincoln Six Echo znalazł dom w Plastic City, jednej z kluczowych wytwórni deep house i tech-house. Muzyka JRK ukazywała się również w Baroque Records i na kompilacjach Sony Music oraz Universal Music. Własna Traquency Records pozostaje przestrzenią jego autorskich poszukiwań. Album „2009–2012 Retrospective Album” dotarł do drugiego miejsca polskiej listy albumów dance w iTunes. Wydany przez Traquency Records w 2013 roku „Secret Life” powtórzył ten sukces, zajmując 2. miejsce polskiej listy albumów Dance iTunes i 31. miejsce ogólnej listy albumów iTunes w Polsce.

Przez blisko trzy dekady dzielił festiwalowe i klubowe sceny z artystami, którzy wyznaczali kierunki światowej elektroniki. Wśród nazwisk obecnych obok JRK w programach tych wydarzeń są: Sven Väth, Richie Hawtin / Plastikman, Deep Dish (Dubfire & Sharam), Laurent Garnier, Paul van Dyk, Bob Sinclar, Chris Liebing, Dave Clarke, Westbam, Umek, Anthony Rother, Johannes Heil, Alter Ego, Members of Mayday, Blank & Jones, Moguai, Dominik Eulberg, Ian Pooley, Valentino Kanzyani, Felix Kröcher, Lady Waks, Hardy Hard, Kosheen, Audio Bullys, Gabriel & Dresden, Mauro Picotto, Marco V, Shapeshifters, Olav Basoski, Fergie, Frank Kvitta, Oxia, Cristian Varela, DJ Preach, Southsoniks, DJ Emerson, Holgi Star, Leandro Gámez, Oliver Ho, Jack de Marseille, Marco Remus, Alex Bau, Takaaki Itoh, Paula Temple, Chris Liberator, D.A.V.E. The Drummer, Simian Mobile Disco, Way Out West, Hybrid, The Black Dog, Ellen Allien, Christian Smith, Dusty Kid, Karotte, Magda, Four Tet, Metro Area, Noisia, Sub Focus, Roni Size, Andy C, High Contrast, London Electricity, Freestylers, Spor, dBridge, Instra:mental, The Qemists, Plastician, Starkey.

Wystąpił z live-actem na głównej scenie Creamfields Festival w 2006 roku, na Mayday w katowickim Spodku oraz na Audioriver w Płocku w 2010 roku. Trzykrotnie grał na Water Festival nad jeziorem Piaseczno – w 2004, 2005 i 2006 roku – a jego międzynarodowa historia obejmuje także rumuński Delahoya. Wielkie festiwale są częścią drogi obejmującej setki klubowych występów, teknivali i wydarzeń free techno. Ten związek z kulturą rave i doświadczenie różnych scen pozostają fundamentem jego autorskiego języka.

Równolegle budował zaplecze dla innych producentów i publiczności. Dołączył do istniejącej agencji City Beats i jako jej członek rozwijał polską scenę rave razem z Groovelikerem, łącząc działalność artystyczną z organizacją wydarzeń. W 2006 roku wspólnie z Groovelikerem założył wytwórnię Citybeats Records wraz z czterema sublabelami: URBANtek, URBANhouse, URBANelectro i URBANtech. Rok później założył Traquency Records. Wydawnictwa Citybeats docierały na pierwsze miejsca list bestsellerów brytyjskiego Juno Records, a własna wytwórnia pozwoliła JRK rozwijać niezależny katalog bez zamykania go w jednym gatunku.

Doświadczenie producenckie przekazywał także kolejnemu pokoleniu twórców. We współpracy z LFX otworzył Audio School – własną szkołę produkcji muzycznej. Pod jego okiem rozwijali się artyści, którzy później z powodzeniem kontynuowali działalność, również na scenie pop. Od 2009 roku zajmował się także polskimi klubami od strony menedżerskiej, poszerzając swoją pracę na rzecz sceny o prowadzenie miejsc, w których spotykają się muzyka, artyści i publiczność.

We Wrocławiu pełnił funkcję CEO i dyrektora artystycznego ACID Club. Przejmując przestrzeń po Studio P1, stworzył klub muzyki elektronicznej o powierzchni 1200 m². Kształtował jego program i sprowadzał międzynarodowych DJ-ów, łącząc doświadczenie sceniczne z odpowiedzialnością za kierunek artystyczny dużego klubu. W programie klubu pojawiali się Sheldon (Ministry of Sound), Death on the Balcony, Barber, Seb Fontaine, Juliet Fox i Seamus Haji. JRK występował tam również pod własnym nazwiskiem oraz jako Lincoln Six Echo, łącząc prowadzenie klubu z aktywnością za konsolą.

Wcześniej, w latach 2006–2008, związany był z wrocławską Lemoniadą jako rezydent i uczestnik jej działalności menedżerskiej. Współtworzył program regularnych wieczorów deep house, a

następnie prowadził cykl „Future Sounds of Wrocław”, prezentujący brzmienia deep house i electro-minimal.

Współpraca z polską sceną pop obejmuje także remiks „Sexi Flexi” Natalii Kukulskiej. JRK traktuje remiks jako nową interpretację: przenosi piosenkę w język klubowego rytmu, przestrzeni i elektronicznych faktur. Z Henrym Cullenem – D.A.V.E. The Drummerem – stworzył „Clap & Count”, wydane przez Apex Recordings. W tym projekcie spotkały się brytyjska tradycja techno i jego własna praca z syntezą, wokalem oraz aranżacją.

Osobny rozdział tej drogi to wieloletnia współpraca z Justyną Steczkowską. Dla „Maria Magdalena. All Is One” wyprodukował dwanaście wspólnych kompozycji: elektronikę, IDM i trip-hop połączył z wokalem oraz brzmieniem orkiestry. W latach 2019–2020 wykonywał elektroniczną warstwę muzyki na żywo podczas trasy z artystką i Polską Orkiestrą Muzyki Filmowej, przenosząc doświadczenie sceny klubowej do filharmonii. Współpraca trwała także podczas koncertów jubileuszowych Steczkowskiej w 2026 roku. Wyprodukował także „Wybaczenie mnie złej” na album „Anima” Justyny Steczkowskiej z 2014 roku, współtworząc z artystką muzykę do tego utworu.

Jego live-act opiera się na instrumentach: syntezatorach, samplerach, sekwencerach i automatach perkusyjnych, bez komputera na scenie. Dźwięk jest kształtowany w czasie rzeczywistym, a każdy występ staje się osobnym przebiegiem muzycznych zdarzeń. Podczas charytatywnego cyklu „I Have My Own Space” grał nieprzerwanie przez 510 minut – osiem i pół godziny – przeznaczając przychód z biletów na Dom Małego Dziecka nr 1 we Wrocławiu.

W latach 2010–2013 współpracował z DJ Promotion jako redaktor DJ Raport i współtwórca pierwszego polskiego cyfrowego promopoolu dla DJ-ów. To kolejny wymiar jego działalności na rzecz sceny: obok własnej muzyki, występów i edukacji współtworzył również narzędzia służące promocji nagrań i pracy DJ-ów.

JRK współtworzył również rozmowę o polskiej elektronice: jako redaktor DJ Magazine Polska, juror Mistrzostw Polski DJ-ów i autor tekstu w antologii „30 lat polskiej sceny techno” wydanej przez Krytykę Polityczną. Jego działalność obejmuje muzykę do filmów i pokazów mody oraz zaangażowanie w ochronę zwierząt z Klubem Gaja; w 2014 roku został uhonorowany w Sejmie jako Ambasador Polskich Bocianów. Dziś mieszka w Londynie i występuje na scenach międzynarodowych. Pod własnym nazwiskiem i jako Magic Between Us, Lincoln Six Echo czy Terror Smith rozwija kolejne odsłony tego samego autorskiego świata.